

Lørdag 30/6-51 Klokken er 07⁰⁰. Jeg har vasket, Bjarne vasker matter, og Ekrem og Kulsøy var akkurat nå utover med båten for å se etter kobben. Det er noen dager siden sist jeg skrev, så jeg får forsøke å ta tingene i kronologisk rekkefølge. Mandag om

ettermiddagen rodde jeg og Kulsøy sørover til bukta ved lymta for å se etter snadd. Vi så imidlertid ingen og rodde en tur utover. Så fikk vi se ei skute som kom i horisonten og det var "Forland" som endelig hadde klart å

slite seg igjennom bakken. Da "Forland" hadde ankra ved stasjonen, satte vi kursen dit. Vi så en storkobbe og blei hefta med den, men den forsvant for oss. Så kom en motorbåt fra "Forland" og taia oss til stasjonen. Så blei det drama og mye moro. Vi hadde heldigvis noen bruleter himmekok som var laga i anledning at det kanskje kom bruk. Bjarne hadde

også bakst hjorthorn og ei stor krake, så vi hadde mye å traktere med. I løpet av tirsdag og natt til onsdag fikk vi et svær. Jeg var flere turer ombord i "Forland" og ellers reiste de vi og mannskapet fram og tilbake og prata og hadde

det trivelig. Flagget var heist, så stor stas og stormende jubel. Eriksen var den samme gamle og ellers var det riktig trivelige karer. Der var en kokk fra Tromsø som heter Peder Robertsen,

populært kalt Felle Tjokjen, og han var fantastisk å holde jubelen vedlike. Så drev vi litt tuskhandel som andre eskimper. "Forland" mangla litt av ditt og vi litt av dett.

B.l.a. fikk vi en masse poteter og et stort stykke røket flekk. Jaja, det var riktig trivelig det hele. Onsdag kvell reiste de sørover og rundt øya og nordover på vestsida for å begynne fangsten

Vi har dem på radiom av og til og de har da visst bra med kobbe på isen.

Torsdags morgen i 7-8-tida tok Arvid og jeg avgårde med båten. Hadde med mat og termos. Seilte utover til det blei vindstille. Isen ligger nå så langt avgårde at det blir en hel reise. Det er greit å ha med lommekompasset

som jeg fikk av Boris i tilfelle tåka skulle komme stikkende når vi er så langt ute. Vi er nå om degene 2 @ 3 timers roing ute i havet. Det er en grektig båt heldigvis.

Vel, vi var langt, langt til havs og sør for sørspeissen av øya. Fikk blankstille sjø og riktig kose oss mellom isene. Men null koble å se. Ikke livstegn. På ut-tur en times tid fra land skaut jeg forresten på en storkoble, men da var det bra sjø for vi kom i by av isen, så det var umulig å sikte så det blei bom. Omsider ga vi opp og begynte på hjemturen. Det var stille så vi måtte ro og det er fin morsjon. Møtte en koble i åpent vann, men jeg skjøt for godt antagelig. Blodstrålen sto tilvers og vekk var koblen. Det nytter ikke å skyte koblen steindan i vannet, for den synker da rett ned. Vel, der for 150 kroner rett til bunn. Forferdelig irgullig. Det var

allt vi fikk gjort på turen. Ja, vi møtte en snadd under land, men den blei skremt og ikke nysgjerrig som den pleier. Vi prøvde å ro og innhente den, men det gikk ikke enda jeg rodde så den ene ringen sprang

Vi var hjemme i 17³⁰ tida og spiste middag - ærfjøl. Straks vi hadde spist fikk kulseng øye på en koble på et flak langt ute, og vi rodde utover. Det var helt blankstille så vi hadde ikke store forhåpningen om å komme på skuddhold. Jeg rekta å skyte bom så jeg hamla i stedet og kulseng lå fremme med kanonen. Det var ubeggeilig spennende. Ikke kunne vi snakke, ikke krenfte, ikke hoste. Og slike lyst en føle til å hoste når det ikke er lov!! Dyret lå på sia på flaket og vifta smått med sveivene.. Svære saker. ^{koblene} Det er nok noe lengre enn en mann og tjukk og over så det er rent nifft. De

vein vel ca 200 kilo runde. Så de røver godt. Vel. Jeg hadde anorakken på for å gjøre et fortvilt forsøk på å agere isfjell. Kobben smoka så det høstes lang lei, men en løfta på hodet til stadighet allikevel. Det var en fæl

jobb å ikke flaska med årene. Og ikke fantes det andre isen å ro i skjul av heller. Velvel. Vi kom på hold og tåkemy skjøt. Born! Skerzjød, tenkte jeg, no fer han. Men det var en veldig mild

kobbe; ja du kunne ikke være normal. Arvid ble nemlig for ivrig og skjøt to bomber til! Skimmel og hav! Så satte hylsa seg fast og han måtte til å plukke den ut med fingrene. I mellomtiden hadde jeg padla båten så nært at vi nesten kunne se at kobben røykte nesen i misbilligelse over forstyrrelsen. Så smalt det og da var kobben. Det var nesten ei skam å få den. Den kunne jo ikke ha vært vår. Flådde på flaket og hadde glemt fotografiapparatet. Ferdig med det. Det var iallefall spennende nok når en ikke er vant med det. Vi var helt skjelvevilde faktisk, da kobben var da og vi kunne snakke igjen. Arvid var tilagmed skjelvev i røsten. Da vi kom i land var Ekrem ferdig

med dagens reakt og han og jeg rodde ut igjen, denne gangen nordaustover. Blank-

stille fremdeles. Denne gangen hadde jeg fotografiapparatet med. Vi hørte kobbeplystringa straks vi var i isen

og straks etter så vi karen på vei mot oss. Vi rodde mot den. Jeg tok geværet i bågen og Ekrem hamla. Dessverre høyrte kobben fortare enn vi hadde beregna og plutselig kommer dyret opp ved siden av meg i bågen, toppen 3 meter fra båten. Den hadde sikkert halve kroppen stående rett opp av sjøen så vi faktisk så bartene dirre i vill redsel. Et sekund gikk nok, og så rett opp med baksveivene og den dulleka med et forferdelig plask. Den kom opp igjen med en gang til høyre for båten og lungu fra og jeg velta meg over på rygg og fyrte og traff si blodet spræta. Vi kom oss bort

til en med båten, men så grøvde den i stikken av, så
Ehren ropte "Fyr". Jeg skjøt den i hodet på kloss hold og
det var feilen igjen. Den forsvant sporløst før vi fikk
båtshaken nedgjennem sjøen. Det var det andre dyret
jeg skjøt med gjennom havet på få timer, men nå skulle
det også være siste gang. Kveile opp tauverk framme i
båten med god brok i ene enden og fast i stevnet med
den andre. De må tas halvdaun og så får de heller
kjøre seg ibjel. Vi rodde innover til bukten ved nord-
lytta der det skal være blea med snæld. Da vi var
halvveis inn til land, hørte vi kobbepløystring igjen. Denne
gang hamla jeg og Ehren skjøt et fint skudd i halsen
nærmest midig hodet på kobben. Blodet sto i en flott
stråle ut til sia. Så begynte alle tiders sirkus. Kobben
dunka og kjørte for livet og jeg hamla etter i vill fart.
Ehren hadde tak med kroken flere ganger, men taket
glapp stadig. Det viste seg at kroken ikke klarer å
trengje gjennom skinnnet. (Tomorges laga Ehren kroken
om, slik at de er som kniver i spissen og skjærer seg
inn i skinnnet. Det blir nok fine greier.) Velvel. Kobben
blei slappere og slappere for blodet sto som en tykk stråle
helt tida. En gang så vi den i vannet, den kom kjørende
opp fra dyppet og rett mot bågen hvor Ehren sto
med kroken klar. Han fikk ikke tak, og kobben

stakk hodet opp tett ved ripa og freste og mista bartene
så blodet skvatt omkring. Jeg måtte slite som en helt
med årene; hvis ikke kunne det ha blitt fantastiske fotos.
En gang ble jeg så ivrig at jeg dunka kobben i hodet med åre
flere ganger, men hun bare så på meg. Og en gang kom den
med full fart fra dyppet og kjørte rett opp av sjøen. Den
sto loddrett med minst $\frac{1}{3}$ av kroppen over vannet. Ja, det
var kinn for mange penger. Tilslutt var den så slapp av
blodtapet at den bare svømte sakte i ring, og da klarte
Ehren å løfte hodet dens opp til ripa med en brok mens
jeg satte den andre kroken inn i kjiften på kobben og fikk
pressa spissen ut på undersida av hodet. Så holdt jeg mens
Ehren sto den i skallen med hakapiken. Det var en original
fangstmetode, og om fangstfolk (de tar den ikke i havet, men på flak)
hadde sett oss så hadde de vel glist godt. Men det var kjempe-
anser, og kobben fikk vi jo. Vi måtte taue den helt til land
for der var ingen flak som var såpass solide at vi torde
gå på dem. Det var en fel jobb å taue kobben. Vi kom
nesten ikke av flekken med to par årer. Amider kom
vi inn til land og gikk på et flak som sto på grunn og
flidde og fotograferte. Straks vi hadde fått skinnnet og
oss sjøl i båten, rak flaket avgårde i brøftig strøm.
Så padde vi litt på bukten langs iskanten. Det var råtten
is som strakte seg 5-600 meter ut fra land. Et dyr lå

ca 100 meter inne på isen og jeg gikk innover. Da jeg var nesten på skuddhold, ga isen seg så jeg måtte springe litt tilbake, og da raste jeg slik at dyret sunket i hullet sitt. Vi så to smadder til i sjøen ved iskanten, men de var ikke nysgjerrige og da nyttet det ikke. Så rodde vi til havs igjen og nå var svær is kommet sittende innover så det var ikke sei langt å ro. I kilkerten fulde vi se en kobbe som lå på et flak. Ekrem hamla og jeg skulle skyte. Der var fullt opp av småis som bråket mot båten og kobben så opp til stadighet. Denne lå også på is med bukken mot oss. Ca 30 m fra kobben lå et lite flak og noe rask og sperre veien for oss. Det var ingen sek å ro igjennom, men regna med at når båten bråket mot dette lille flaket så ville kobben jümpe uti. Ganske riktig. Da vi tórna mot israsket, så lå kobben seg på magen klar til å jümpe på sjøen, men den løfta hodet høyt og så seg om først, og det blei dens endeligst. Jeg fyrte og der lå den. Da vi kom borttil gjorde den noen bevegelser og prøvde å vrike seg på sjøen, men jeg dreiste til i skallen noen ganger med hakapiken, og dermed var den vår gris. Mens vi flødde på flaket, kom en annen kobbe i sjøen og så på oss. Men isen kom i fel fart så vi hadde ikke tid å ta oss av den. Vi måtte til og med la framveivene sitte i skinnit for det var så nifst med isen som knaste og tórna opp omkring oss. Vi var også like ved et svært gummis-

fill som kunne finne på å velte. Så vi lempa i båten skinnit med sveivene i og rodde inn i åpent vann i en passasje som var så smal at vi rakk begge sidene med årene. Så det var akkurat så vi kom oss inn. Vi kunne kanskje ha kommet oss ut nordover hvor det var ei råk, men det så helt pakka ut. Det var den veien vi kom fra, så isen hadde jamen fart. Så julla vi oss hjemover med to skinn i båten. Var bra lasta, men båten klarer kanskje fire skinn, men da blir det liten plass å ro. Så ikke mere liv på turen og var hjemme igjen i $\frac{1}{2}$ 9 tide igår morges. Da hadde jeg vært i båt i 24 timer, se og si i et strekk, bare avbrutt av middagen. Sov til middag igjen og la meg igjen etter middag og sov til kl $\frac{1}{2}$ 1 inatt da jeg gikk på vakt. Kl 06⁰⁰ - for 3 timer siden - stakk et hode opp av sjøen rett her nedfor huset og Bjørne sprang med på iskanten og skjøt den. Ekrem og jeg henta den i båten. Det var en storkobbeunge, - en Isak. Nå er klokka 0900 og har allerede spist biff av den samme Isaken. Snakke om ferskmat! Nå har vi altså 6 storkobber, hvorav en Isak. Ikke verst. Men kommer jeg hit igjen så skal jeg ha med en påhengsmotor. Den vil betale seg sjøl 5 ganger i bare storkobbe. Blir jo så lang i armene av all denne roinga. Ellers tinea det masse. Har vann i røret i bekken nå. Her er mest bemerk nå omkring stasjon. Men under smiler termometret seg under null av og til.

Torsdag 3/7-51.

Klokka er 10 på 8 om morgnen og jeg sitter alene på valet. Han er virkelig trivelig med vondt i begge ørene, tjuv i halsen og litt feber. Ja, slik er det altså å få kontakten med sivilisasjonen igjen! Det besøket vi hadde her, har nok lagt igjen en halv sekke bakterier hvorav jeg har reut på broerparten. Bjørne kjendte litt forledendag og Arvid er enda litt om i halsen og har drevet med kamferdråper. Men hos meg slo det seg sjølsagt i ørene. Ja, den ugjeldelige har mange plager. Idag er avsløringa på Björnøya. "Varglint" kom inn der igår morgen og skal gå ut på dagen idag. Igårkvell hadde vi en prat med Killie på telefonen. Han skal være et år til; — har bare vært hjemme på ferie i 3 uker. Så fikk vi ^{høre} nye grammo fonplater og en prat med Rasmussen. Farvellet ble utsatt til idag engang. Så nå begynner det å lakke for oss også. To menn fra Nordlysobservatoriet kom til Björnøya nå og dem skal vi heute på medturen. Foldvik skal være med hit så det blir 3 menn ekstra på nedreisen vår. Jeg har vært mye dårlig siste par døgnene så jeg har i grunnen ikke mye å skrive om. De andre har puska ute, reka sammen dritt og bort og spukka alle kobbene. Det vi har av har mark er nå ganske tørt, men det kommer av at det har vært ganske kjølig i det siste så de siste snøfanene tiner ikke. Isen kom settende forledendag, og kom i god fart heilt inn i fjera. Det er nå tett is så langt

vi kan se! Så her er bra med is i år ja, det skal være sikkert. Isen skrødde fast "Bläsel" ved Bolsche-øyane forledendag, og det gikk så vidt at mannskapet pakka i sekken for de holdt på å bli skrødd med. Men det slakka såpass at de slapp unna allikevel. Ja, det er skummelt med denne isen så fort den plutselig kan forandre på seg. Der er forresten noen små råker for øyeblikket, så isen slakker kanskje igjen. Lett-spissa er ferdig, men det siste innvendige malingsstrøk er visst ikke helt tørt enda. Ellers flirer vi av den nye tellemåten i radisen. Skutene har også mye mors av den. Igårkvell var det en skute som ba ei annen oppgi hvor mange kobbene de hadde fått, "men det nøtte vel ikke om du si det, for slik som tellinga er nå, så bør det vel i baill for oss!" For et par dager siden skreiv jeg ukeshjemmene ajour og nå inatt har jeg skrevet hele månedsskjemaet for juni. Det er fint å være ferdig med det. Men nå er jeg så om i skallen av øreverk at jeg tror jeg går og henger meg i en sterk krok!

Torsdag 5/7-51

Føle dager. Holder koya for det meste. De andre pusker og stiller ute i et herlig vær, sol og stille, og her sitter jeg med 10 meter ullskjerf om hodet. Døgn øret oppførte seg normalt og ga seg for karbonen. Men det venstre begynte å verke på ny. Det verket i halvannet døgn i ett strekk så jeg holdt på å bli toki. Sökte legehjelp og fikk beskjed om å bruke penicillin. En antydning til blod da jeg reusa ut igår morgen. Ekrem sitter sprøtt smertefritt; har fått to og skal ha 5 i alt.

Søndag 8/7-51. Illokka er 23³⁰. Jeg skal ta $\frac{1}{2}$ 1-deservasjonen for jeg kører, så kan Arvid sove til $\frac{1}{2}$ 4. Ja, og må foregår det her. Ojoj! Siste natt kom her et telegram til "Forland" (som skal få noen saker opp hit med "Varglimt") som hadde en foruroligende ordsetning. Det lød som om "Varglimt" var gått fra Tromsø og på vei hit allerede. Kl $\frac{1}{2}$ 4 innatt spurte vi V.V., men nei, de visste selvfølgelig intet, men de skulle undersøke til neste met kl $\frac{1}{2}$ 7 i morges. Vel, kl $\frac{1}{2}$ 7 sa V.V. ingenting fremdeles, men Ekrem som hadde vakth, ropte opp og ga seg ikke. Ja, tenk at da viste det seg at båten gikk fra Tromsø ved midnatt igår! Men absolutt ingen melding til oss om at vi blir avløst om 2-3 dager. Det er akkurat som om det ikke skulle vedkomme oss. Hadde ikke det telegrammet til "Forland" passert over radioen her så hadde heller ikke Ekrem vært så flittig og følgelig hadde vi vel intet ant for avløsningsbåten kom inn her! Mektig rart system, det får'm si. Men vi må da i Strens navn ha litt tid å ordne oss på. Vårt personlige utstyr er jo fort gjort i pakke, men det er jo det at en vil gjerne overlære fargjoren i best mulig forfatning. Det er jo litt av en øvresak. Og det er jo 1000 ting å tenke på. Si idag har vi da stått i varre selvom det er søndag. Jeg burde vel egentlig holde meg i 40, men det går ikke. Det smerte jeg merke

ikvill er en forurolig svimmelhet. Av og til er det så at jeg må ta tak i noe for ikke å gå overende. Det er vel fordi jeg har tatt noen tunge tak idag. Men har ikke vondt. Det banker bare i øret, men ordner seg vel forhåpentlig. Vi har dessverre ikke mere brukbar penicillin. Jeg skulle ha 6 sprøyter @ 300.000 enheter. Vi hadde bare 5 ferdigsprøyter og den ene av disse brakk i rett vinkel da Ekrem skulle løse den i meg. Så jeg har fått 4 ialt. Så skulle vi si på den 5te ladningen i ei vanlig injeksjonssprøyte, men sprøytene her ser ut til å ha vært i sjøen — bare rørt og irr alt sammen. Så ferdig med det. Fire sprøyter får klare seg til jeg kommer hjem. Ja, det er gjort en hel masse men jeg har vært sjuk. Alle spekk- og skinntønner står ferdige på benken. Bærtene med tomsekker, kasser med tomflasker og tomme bensin- fat likeså. Lillespissa er ferdig; den er rett og skitt delikat! Hvit utvendig med tjert lønn og grønn list. Lyslysgre inni, likeså tofter og plakter. Midtpartiet av toftene er grønt som lista og ørene er hvite med grønne bler. Flott. Maskinhuset var vi jo ferdig å male for ei tid sia, og nå er begge bislagene her i brakka malt utvendig lysgrågrønn med mørke lister som maskinhuset. Testen av brakka her er tjerepspykkedd så den har ikke males. Kjøkkenet er omgjort både tak og vegger, lyst og trivelig. Så alt

Som kan males, er malt. Utvendiq har her aldri vært malt et strøk i det hele tatt. Maskinhuset er "bare" 3 år gammelt, men sto allikevel trekvitt da vi kom. Så her er store forandringer for Bøsting som har vært her før. For ikke å snakke om soverommene! I det ene var det lagt plater på veggene i det andre bare i taket. Resten var ganske alminnelig beilket gråpapir uten maling. Så ut som tørrskjær. Men det fikra vi jo i fjor høst. Grisehuset blei kalka inne natt til idag. Skal innorra strø segmjugg og lempe inn platten så det ser delart til de nye smågrisene. Innorra skal også dørken i maskinhuset vaskes med lût. Bydda ut allt der idag så det er som et dansegulv, bare så utrolig skittent og med en god del spekk hist og pist. Tyskagregatet som skal til reparasjon står klart på brinken med ankeret i en kasse for seg sjøl. Svabrosstømmene fylte aldküret ei halvtonne. Trikingprøveglessene er omhyggelig pakka i et spann. Gjerdaglasser er raka for gammel lukkjeskitt og avsmagde bein. Joda, allt ordner seg. Når morgundagen er over skal vi være temmelig ferdige med saker og ting. Spørkken er pakka, allt er greit. Men her er enda et knäst vindu som ikke er fikra, selvom Ekrem og Bjørne har glassmestret i flere dager med frostsprengte ruter. Litt må de da ha å stille med de som kommer. Og

så hodeleryr vi oss fält med hvor vi skal gjøre av den ryggen vi har igjen. Svarten skulle betale toll i dnye kommer. Det går forhåpentlig bra det også. Har ført ferdig journal over radiomateriell og ditto for meteorologisk utstyr og kopi til V.V. Er ajour til idag med alle skjemaene og registrerpapirer. Har nå bare igjen inventarlista for strøpene men den får være til allt er ordna på plass så jeg kan rüsse ründt å notere sakene. Og en annen stor begivenhet idag: Ekrem er uten hår i ansikt, nakke og på skuldrene!!! Har klippet skjegget siste natt (det var 2 år gammelt) og i ettermiddag besøga jeg hærklippen hans. Nå har han dertil bada og skifta og det er ikke til å tro at det er samme karen. Jeg måtte si at nå er du jo ut som et üngt menneske. "Gokvell, kam e no den karen oinna?" fikk han höre da han kom inn fra badet. Akkja, så nærmer det seg altså slutten her. Det er iqrünnen sørgelig, - muktig sørgelig. Her har ikke vært noe heimlenget på noen av oss, det er bra sikkert. Og nå er her jo sommer omsider selvom isen ikke ligger særlig langt fra stranda. Her vært oppe i 6-7 grader de siste 3-4 dagene og snöen har forsvümmet fort. Bare et par små skitne snöflekker igjen her ved hüsene. Oppe i höyden er det selvfølgelig enda store snöfommer, men det er bare bra, for uten snöbruer bli det null vann.

Men isen er som sagt uvanlig seiglivet nær. Vi hadde
særlig et stykke åpen horisont for 8-10 dager siden, men
isen var like bakom kanten og kom snart igjen. Et
isbelt ligger fra Spitsbergens Sydkap og utover og
det er det vi har her. Og det er stor fæl sammen-
pakket is, faktisk som en fast iskant. I dag er første
dagen at vi kan se egne råker som skjærer og rir
i isbeltet i horisonten. I løpet av gårdagen og siste
natt er forresten isen kommet temmelig nært oss
igjen, - fra Bekkeskarut og sørover ser den ut til å
ligge fast i fjære, - hvitt i hvitt utover. Men så
skråner den ut fra land og skjærer austover. Rett
i aust ser vi idag som nevnt råker i synsvidde og
de er det vel alltid en sjans for skuta å komme
inn og ut her. Verre er det om isen kommer sittende
igjen mens skuta ligger her, - da bli det vel å
reise i hui og haast fra fangsten vår som vel har
laveste prioritet ved innlastering. Det har hendt så
galt før. Men da bli å gal! Får håpe det beste.
På en måte er det jo veldig bra å ha isen ut for
her, for den demper dømmingene fra Storkhavet
så vi skjønner å losse og laste i fjære med havet
oppunder oran. Takk for meg, no koge a.

Freitag 13/4-51. Ja, tenk enda sitter vi her og venter! Varglimt
sliter seg innover gjennom isbeltet som nok er temmelig
tett. Men de ser nå øya og mener å komme inn i
løpet av idag. Det er jo tidlig morra, - klokka er 06⁰⁰ og
jeg har valgt. Håper bare den ikke kommer før i etter-
middag så jeg kann få en sjans å sove litt for lossinga
tar til. Dumm uka har gått i et not. Vi jobba hardt
mandag og tirsdag med å komme helt i orden. Vi ventet
jo båten. Vi varka alle guld i maskinhuset og her.
Maskinromdørken var verst. Lengra ut allt som var
der og lengra så inn 3-4 bøtter vann. Her er nou små
esker med lüt; ei eske til 250 liter vann til varking.
Vi hadde 6 esker i de 3-4 bøttene til maskindørken.
Det var sterke rosiner, men det trengtes også for å
få lós gammelspekket. Nå er søken trukket. Vel, nok
om det. Vi jobba ihvertfall kraftig mens det sto på,
men så har vi jo fått hviledager etterpå. "Forland"
kom på visitt igjen en av dagene, men lå bare noen
timer mens gutta fikk skrevet brev som jeg skal ha
med hjem. De venter noe utstyr med Varglimt,
men så det ikke likt å vente. De skal heller komme
igjen; de fangster bar 8-10 timers kjøring herfra.
Torsdagens rodde Ekrem og jeg nordover en tur i
nygrussa. Vi sparserte fjære på skift og lütte efter bier.

Vi fant svært lite. Bjarne og Kåreng fant litt mere
da de var sørover en dag tidligere. Så var vi
å titte på de likene.

Vi fikk jo ikke an-
ledning ifjor til å
gå bort å skrive navnet
av livbeltene. Der var
et par lommer på
hørrasket og i den
ene lå en skinnhandske
og i den andre lå en

nøll gaskeind, en cigarettende og ei lommelyktpare. Vi
tok med et livbelte med skipsnavnet på og da vi kom
hjem fant vi det russiske alfabet i leksikon. Da det
var omgjort til skikkelige bokstaver, blei navnet
"DEKABRIST" og det høstes jo like uforståelig ut. Men så

slo jeg opp det ordet
i leksikonet og jeg
sto det der. Deltagere
i opprøret i Tvingrad
i 1825 i desember ble
kalt dekabrister etter
det russiske ordet for
desember: dekabr!

Så var jo den saken grei. Da vi rodde tilbake forleden
så vi Forland ankre utenfor stasjonen og rodde like
godt ombord og drakk kaffe hos Palle T. På turen
trøff vi forresten en litteliten snadd som jeg slo ihjel
med års! Og igår ettermiddag rodde vi nordover igjen
for å se etter snadd i bukta ved nordhytta. Bruktet
storsjissa og hadde mauser og hagla med, men brukte
bare hagla på snadden. Vi fikk fire stykker. Vinden
fiska kraftig på så vi seilte skarpt på hjemturen. Var
tilbake her ved midnatt, - altså for 6 timer siden.

Ekrem har nettopp koya. Vi har fladd de fire og
spukka skinnene og reaka båten som var full av blod.
Det blei 3 gode bøtter spekk på fallrepet. Skinnene er
autagelig ikke verd noe. Ja, kanskje det minste, for
det er hårfast liksom den jeg slo med års. Eriksen
på "Forland" minner at vi får 60 kroner for hårfaste
snaddskinn, men det tror jeg ikke for jeg ser det.

Og så har vi pakka en del glasskarler som vi har funnet i
årts løyr. Veloh. Nå lukker jeg altså etter båten. Vi ser
iskanten hule veien og det ser nærmest ut som om de
må ha hjul på båten for å komme fram der. De så öga
fra båten allerede igår morges. I bynn og en storkolbe har
de skutt. Det er jo fine greier, selvfølgelig, men hadde
de istedet tenkt på oss så kanskje vi hadde vært

langt på hjemvei nå. Vi kunne ha fortalt de derre
karene på "Varglimt" at de skulle komme inn fra
sørvest av Hogen og ikke sørøst som de gjør nå, ty
sørvest gikk nemlig "Hjelma" ut i begynnelsen av uka
og det var full fart, — slakk is. Men de har ikke
engang spurt oss. Der skulle jo være telegrafister nok
ombord i "Varglimt" til å vite av bølgeledningene o.s.v.,
for både Børsting og Snertingdal var i tjenesten forrige
sæson — henholdsvis på Hogen og B.øya. Ja, det var
dårlig gjort. Vi kunne ha lossa i strålende sol og
blikkstille sjø. Nå har vi riktig ufyselig gråvær
og yr og kald nordøst-vind og bra vasking i
fjæra. Men det verste av allt er at nå for øye-
lokket kommer isen sigende innover!!! Gudene
vet hvordan det skal gå hvis isen kommer i
fjæra her. Da skal det vel bli som sist Bjarne var
her da de måtte la fangsten stå igjen på
stranda p.g.v. at isen kom sigende. Det ville være
forferdelig etter allt strøvet vi har hatt. Vel, det var
det. Om to timer kommer "den store kajakk" på
telefonen så vi får høre hvor langt de er kommet.
Etterpå får jeg vel prøve Kükens så jeg kan få meg
litt søvn for båten kommer og slitet begynner.
(Det er vist helt bra nå, men har fortsatt bomull i
for sikkerhets skyld.)

Søndag 15/7-51 Ligger nå i køya mi på "Varglimt"
og skriver. Fredag kom nok ingen best nei. Fredags
ettermiddag rodde Kükens, Bjarne og jeg sørover langs
stranda en tur. Kükens og jeg var iland og litt
etter tenner her og der. Vi fant to store, hvorav ei
ble igjenglemt på stasjonen idag, og den andre har
vi gitt i present til meteorolog Auestad som absolutt
ville kjøpe den. Om kvelden Fredag kunne vi se
"Varglimt" langt i sør, men det var så mye is at
de kom ikke inn til stasjonen for lørdag for-
middag kl 11 omtrent. Fjeldvik og Auestad var med.
De skulle installere nytt barometer og dessuten
checke over en masse saker og ting. Lossinga begynte
for 12 og vi jobba i ett kjøp til kl 03⁰⁰ Idagmorges
bare arbrutt av spisepauser. Men da var vi også
ferdige med allt. Vi hadde fått sendt ut fangsten
vår med tomboatene under lossinga, så det gikk
smertefritt. Der var en god del mere å lossa
enn i fjor, bl.a. var der hele 500 sekker bronse
og det er igjennom det verste. Og tilslutt var
det de nye skammulstorene til 110 v lys, tunge gruer.
Det nye dieselaggregatet som vi har gruet slik
for, kom fint iland. Det veide 650 kg.
Vi la tommerstokker tvers over døren for den

gikk ut for å hente aggregatet, så det ble
tatt rett ned på stokkene. Doryen tar breisia
til land, så stokkene rakk godt opp i fjæra.
Smurte stokkene med grønnsåpe, la tau rundt
kassen og drog den innom fjæra. Flere smurte
bjelker ble lagt opp bakken helt til maskinhustrappa
og vi drog det litt helt fram. Vi tok aggregatet ut
av kassen og skrudd av et stativ med oljetanken
og da lot det seg gjøre å vri kolossen inn
årene ved å legge den på sia. Det gikk ganske
smertefritt det hele. Ja, det var noen kollesale
fjell med været som høys seg opp på stranden, og
det gikk fort synes jeg. "Varghimt" har to praktige
doryer og motorbåt som sløp de til og fra så det
gikk som en ryk. Men allikevel klarte vi å jobbe
så fort iland at vi fikk lange pauser mens båtene
var ute. Men det viktigste var jo at været var
så bra. Med det samme vi begynte å jobbe, var
det noe vind og regn og et par regnskuer og riktig
ufyselig, men det bedra seg hele tiden og om kvelden
ble det blikkstille og noen solgitt. Det er ingen sak
mer været er slik, og først og fremst spen så rolig.
Da alt var avsluttet, ble det tatt hull på kassen
fra V-monopolit og så bygga vi oss de i et

par timer før alt folket gikk til ro ombord
og iland. Jeg vålena ikke før kl 14 idag, og
straks etter kom noen herer iland og så
blei det da middag og litt pratning til vi drog
ombord for godt. Straks etter letta vi anker i
ganske tett tåke og drog sørover langs land.
Klokka var da ca 18¹⁵ ettermiddag. Vi gikk rundt
sørspissen av Stopen og nordover igjen på andre
sia helt til vi la oss stille for å vente på at
tåka skal lette. Vi ligger nå på vestsida av bya
og omtrent tvers av stasjonen, og her er is på
alle kanter. Det er ei søver praktig skute sette,
men aldri hadde jeg trodd at det blei kjørt slik
i isen. Gikk med god fart rett på svære
isflak så skuta kjøpte et stykke oppå dem, før
de blei kjørt inn. Det var niisse greier. Men
harne bare flirer. Det er visst bare småtterier.
Sine støyten var såpass kraftig at Kibung gikk
på tv -- i dekket enda han støtter seg til rekke.
Vel, vi ligger altså nå stille og kommer ikke videre
for tåka letter så skipperen får se hvordan isen ligger
så vi ikke går oss helt fast. Det blir vel ikke greit
å komme seg ut i åpent hav. Men det går vel, det of.
Skal nå til Björnøya og så — kursen hjem.

Mandag 16/7-51 Klokken er 19³⁰. Vi kom ut i norr sjø omtrent klokka 19⁰⁰. Så i ro i hele natt og venta på at isen skulle slakke opp. Tomorges i 6 tida begynte vi å bevege oss, men hadde flere totalstopp i løpet av formiddagen. Etter middag slakka isen opp og så gikk det glatt ut av isen. Vi har skutt på snadd og kobba overalt. Har fått fire snadd og to storkobber. Ja, kobbene ble skutt fra motorbåten. Meteorolog Austlid fikk skutt en pen snadd med salonggeværet sitt. Det er jo en pen søvneris. Så skal vi spise kvelds og skal være på Björnøya innom formiddag. Det er grøver, kalt og noen lette snøbygger, men bare litt bris huldigvis. Litt lønning. Såka letta inatt, men sikter er enda ikke god. Er kanslige i Tromsø på Torsdag avgang, - håper vi.

18/7 Torsdag morgun kl 02³⁰. Er nettopp kommet ombord igjen etter å ha vært mange timer iland på Björnøya. Vi skal gå hufsa ganske straks. Natt til tirsdag kom vi jaggø inn i ei my is-strømmel som rusten var tettere enn den förrige, men den var huldigvis smal. Det var kraftig stangning før vi kom igjennom. Vi så noe sel i vannet. Kl 10⁰⁰ tirsdag formiddag kom vi ut av siste isen og ankra opp

på B.øya kl 16³⁰ igjen tirsdag ettermiddag. Jeg drog iland med første båten. Det blei litt tåke utover kvellen så det blei dårlig med fotografering. Kåkung, Ekrem og jeg og bikkjene var en tur omkring stasjonen og titta på noen gamle gravplasser. Vi hadde tenkt å gå en tur til Tjønheim (ca 2 timer hver vei), men før vi var ferdig å spise aftens, var klokka så mye at vi hadde ikke tid til slike langtur. Så vi har vært på stasjonen og prata og sett på sakene helt til nå. Sendte telegram til Doris herfra. Regner subkomet Tromsø avgang på natt til fredag. Der er kalt og ufyselig og et riktig ruskvar så det blir vel hiving på hjemturen. Får håpe at jeg som vanlig slipper inne sjøsuka.

Onsdag 18/7 kl 23¹⁵. Vi har kraftig snilling, men det går da framover. Jeg sov til middag idag. Da jeg hadde spist, la jeg meg på køya for å lese, men like etterpå måtte jeg på dekk i ei viss fart for jeg holdt på å kaste opp. Men straks jeg kom på dekk var jeg frisk. Til kvelds spiste jeg til og med flekk og har nettopp satt tilhvis ei halv export. Men en antydning til nervøsitet har jeg i magen konstant. Her er et par som er litt dårlig. Steinar Bergu var vøst kraftig dårlig inatt som var,

En blindpassasjer er oppdaga. Det var en liten vadefugl - fjereplyt eller noe slikt - som slo seg ned i doryen på dekk i middagstide. Den slo seg ned i båugen etterpå og er antagelig ombord fremdeles på gratisreise til Norge. Det antas at vi skal se gamlelandet innrettet hvis det er god siktbarhet. Hilsen har ligget siden vi forlot B. Øya. Det er ikke tegn til liv. Vet ikke om han er syk. Har sortet noen timer sittende på en kasse i maskinen. Der er merkelig nok bedre luft enn i lüggaren.

Torsdag 19/7 - 51. Kraftig rulling helt til vi kom oss innaskjers. Datt overende i køya imorges kl 6 og sov til kl 14. Ankom Tromsø kl 20⁰⁰ og overraska både Doris og moderen som ventet meg hjem utpå natta.

Finis

Avlösningsskuten
kommer!

} Lossing
og
lasting

Fra
hjemturen
med "Varglimt".

Noen
bilder
fra
Björnøya

De fire som avløste oss.

"DEKABRIST" +